

801 Budiž vděčně velebena

transpozice 4

1. Bu-diž vděčně ve-le - be - na, Matko Bo - ží Ma-ri-a, že jsi Bo - hem
vy-vo-le - na, spa-se-ní nám zro-di-la. Te-be ctí - me, mi-lu-je - me
srdcem ce-lým, Mari-a, Tebe ctí-me, mi-lu-je - me srdcem ce-lým, Mari-a.

2. Viděl prorok měsíc smavý
pod tvou nohou, Maria,
dvanáct hvězd kol tvou hlavy,
sluncem celás zářila.
[: Tebe ctíme, milujeme
srdcem celým, Maria. :]

4. Mezi Tebe, mezi vinu
od počátku, Maria,
vůle Otce z lásky k Synu,
nepřátelství vložila.
[: Tebe ctíme, milujeme
srdcem celým, Maria. :]

6. Bez poskvrny počatá jsi,
Panno čistá, Maria,
vykvetla do rajske krásy,
v lilii ses rozvila.
[: Tebe ctíme, milujeme
srdcem celým, Maria. :]

3. Ve své mysli od věčnosti,
Dívko Páně, Maria,
na tvou krásu, na tvé ctnosti
Boží láska myslila.
[: Tebe ctíme, milujeme
srdcem celým, Maria. :]

5. Boží moudrost zbudovala
v tobě stánek, Maria,
by v něm jednou přebývala,
z něho se nám zrodila.
[: Tebe ctíme, milujeme
srdcem celým, Maria. :]

7. Vypros nám, svým hříšným dětem,
milost velkou, Maria,
aby na té pouti světem
i v nás krásu zářila.
[: Tebe ctíme, milujeme
srdcem celým, Maria. :]

8. A po zdejších putování
ujmi se nás, Maria,
by tě v rajském radování
naše duše spatřila.
[: Tebe ctíme, milujeme
srdcem celým, Maria. :]

2. Vi-děl prorok měsíc sma-vý pod tvou no-hou, Mari-a, dvanáct hvězd kol

tvo-jí hla - vy, sluncem ce - lás zá-ři-la. Te-be ctí - me, mi-lu-je - me

srdcem ce-lým, Mari-a, Tebe ctí-me, mi-lu-je - me srdcem ce-lým, Mari-a.

3. Ve své mys-li od věč-nos - ti, Dívko Pá - ně, Ma-ri - a, na tvou krá - su,

na tvé ctnos - ti Bo-ží lás - ka my-sli-la. Te-be ctí - me, mi-lu-je - me

srdcem ce-lým, Mari-a, Tebe ctí-me, mi-lu-je - me srdcem ce-lým, Mari-a.

4. Me-zi Te-be, me-zi vi - nu od po-čát - ku, Ma-ri - a, vů-le Ot - ce

z lásky k Sy - nu, nepřá - tel - ství vlo - ži - la. Te - be ctí - me, mi - lu - je - me

srdcem ce - lým, Mari - a, Te - be ctí - me, mi - lu - je - me srdcem ce - lým, Mari - a.

5. Bo-ží moudrost zbudo - va - la v tobě stá-nek, Mari-a, by v něm jed-nou

pře-bý-va - la, z něho se nám zro-di-la. Te-be ctí - me, mi-lu-je - me

srdcem ce-lým, Mari-a, Tebe ctí-me, mi-lu-je - me srdcem ce-lým, Mari-a.

6. Bez poskvrny po-ča - tá jsi, Panno čis - tá, Ma-ri - a, vykvetla do

rajské krá - sy, v li-li - i ses roz-vi-la. Te-be ctí - me, mi-lu-je - me

srdcem ce-lým, Mari-a, Tebe ctí-me, mi-lu-je - me srdcem ce-lým, Mari-a.

7. Vypros nám, svým hříšným dě - tem, mi - lost vel - kou, Ma - ri - a,

a - by na té pou - ti svě - tem i v nás krá - sa zá - ři - la.

Te - be ctí - me, mi - lu - je - me srd - cem ce - lým, Ma - ri - a,

Te - be ctí - me, mi - lu - je - me srd - cem ce - lým, Ma - ri - a.

8. A po zdejším pu-to - vá - ní u-jmi se nás, Ma-ri - a, by tě v rajském

ra-do-vá - ní na-še du - še spatři-la. Te-be ctí - me, mi-lu-je - me

srdcem ce-lým, Mari-a, Tebe ctí-me, mi-lu-je - me srdcem ce-lým, Mari-a.